

LT

"Turime pripažinti šiapus stimulų ir juslinių turinių esant tarsi vidinę diafragmą, kur kas aiškiau nei anie nustatančią, ko pasaulyje gali ieškoti mūsų refleksai ir jusliniai suvokimai, apibrėžiančią mūsų galimų veiksmų zoną, mūsų veiksmų amplitudę."

M. Merleau - Ponty

Šis kūrinys reflektuoja tragišką žmogaus santikį su tikrove.

Kas lieka iš idėjos, kai ją pasilaikai ir neigyvendini? Ar tai kas materealizuota yra tik nuoroda į tikrąją idėją? O gal tikroji idėja slyti tikrai įkūnytoje formoje. Ar šio absoliutaus tikrumo ilgesys yra tik neišsenkantis liudijimas laikinumo šešėlyje? Tik žmogiškasis sizifo mitas, nuolatinė kova su savo paties ribotumu ir galimybėmis?

Anglies dulkėmis nutapytas juodasis paveikslas (monolitas) tiesiogiai iliustruoja nepavykusį bandymą realizuoti abstrakčią sąvoką. Link jo keliaujantys objektai liudija žmogaus aspiracijų kelionę nuo vaikystės link kūrybinės ambicijos. Kūryba, kaip nefizinių realybių įdaiktinimas, ne tik suteikia, bet ir atima. Anglis nusėdusi kaip priemaišų sluoksnis ant stačiakampio ir objektų "lipančių" iš jo. Darbai yra sukurti ne objektus deginant, bet reprezentuojant jų savaiminį nykimą. Juoda spalva tai yra visos esančios spalvos ir drauge jokios spalvos. Tapyba anglimi yra tapyba ne spalva, o tekstūra. Anglis gula sluoksniais, tekstūruoja, atrodo galetum įžvelgti sunykusius potepius ant kurių tik nugulė anglies dulkės.

EN

„Prior to stimuli and sensory contents, we must recognize a kind of inner diaphragm which determines, infinitely more than they do, what our reflexes and perceptions will be able to aim at in the world, the area of our possible operations, the scope of our life.“

M. Merleau - Ponty

This work reflects tragic relationship between subject and reality.

What is left of the idea, when it was kept in and not physicalized? Is the artefact only an allusion to the real idea? Or perhaps the real idea dwells only within form materialized. Is this longing for absolute certainty only a witness in the shade of temporary? Only Sisyphus myth, battle against one's own limits and capabilities?

The black painting (monolith), realized in coal dust illustrates a failed attempt to realize an abstract notion. Travelling towards it, artefacts testifies the journey of human aspirations from childhood fantasies to creative ambitions. Act of creation, as a physicalization of non-physical realities, not only adds but also takes away. The coal lays on the surface of the rectangle and objects projected from it as a sediment. The work is made not by destroying with fire, it represents ideas' innate decay. Black is the mixture of all the former colours and also is no color at all. Painting with coal is not painting in color, but texture. Coal falls into layers, textures, as if the decayed brush strokes shine through becalmed dust.

Marta Frėjutė

(b. 1988, Lithuania)

LT

2007 m. baigiau Kauno dailės gimnaziją, tapybos specialybę. Nuo to laiko su tapyba nesiskiriu iki šiol.

2011 m. baigiau Architektūros bakalauro studijas Vilniaus dailės akademijoje.

2014m. pradėjau studijuoti skulptūros magistrą, Dailės akademijoje, pas dėstytoją Deimantą Narkevičių.

Kūrybos temos:

- Santykis tarp idėjos ir fizinės išraiškos per efemeriško fiksavimą, balzamavimą
- Fiziniai veiklos ir fantazijų pėdsakai.
- pažinimo strategija: idėjų įdaiktinimas
- Nenuspėjama prigimtis bandymo išsaugoti, „užšaldyti“ atsiminimus.

EN

2007 m. Finished Kaunas Art Lyceum, specialized in painting. Haven't abandoned painting since.
2011 m. BA in Architecture, Vilnius Academy of Arts.
2014m. Started MA in Sculpture, Vilnius Academy of Arts, in the studio of Deimantas Narkevičius.

Fields of creative research:

- Relationship between concept and physical expression, through fixation, embalming of the ephemeral
- Physical traces of activity and wishfulness.
- Strategies of understanding: physicalizing ideas.
- Unpredictable nature of an attempt to preserve, freeze the memory